

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9295

гр. София, 19.06.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 19.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **4876** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с § 2 от Допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по искане на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) София при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), за изменение на Решение № 1621 от 12.03.2024 г., постановено по адм. дело № 4876/2022 г. на Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав, в частта за разноските.

В молбата са изложени доводи, че присъденото адвокатско възнаграждение следва да се намали, тъй като е в по – голям размер спрямо уважената част от жалбата, която съставлява 57 % от общия материален интерес по делото, възлизащ на 67487,62 лв. - ДДС (главница и лихви).

От страна на ответника на 30.05.2024 г., в изпълнение на дадените с разпореждане № 5521/17.05.2024 г. указания, допълнително е представено писмо със справка в табличен вид, относно размерът на спорните по делото задължения по ЗДДС (главница и лихви), като изрично е конкретизирано, че същите възлизат общо на 33 754,33 лв. – главница, в резултат на сбора на сумите от 24 640,97 лв., 1980 лв. и 7 133,33 лв., както и лихви 13 954,90 лв.

В писмен отговор ответната страна, „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД, излага доводи за неоснователност на искането и моли съда да остави същото без уважение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав, счита, че искането по чл. 248, ал. 1 ГПК, като подадено в срок и от активно легитимирано лице, е допустимо. Разгледано по същество същото е неоснователно по следните съображения:

С постановеното по делото решение № 1621 от 12.03.2024 г., оспореният РА е отменен в частта относно установените на „СТАНДАРТ ЛИЗИНГ“ ООД задължения в размер на 26 620,97 лв. (430,87 лв. за данъчен период м. 07.2015 г.; 515,93 лв. за данъчен период м. 06.2016 г.; 7455,06 лв. за данъчен период м. 10.2016 г.; 2221,40 лв. за данъчен период м. 12.2016 г.; 1980 лв. и 10139,27 лв. за данъчен период м. 01.2017 г.; 513,41 лв. за данъчен период м. 03.2017 г.; 1173,30 лв. за данъчен период м. 05.2017 г.; 1044,30 лв. за данъчен период м. 07.2017 г.; 1147,43 лв. за данъчен период м. 07.2018 г. и съответните лихви за забава в размер на 8693,02 лв., като жалбата е отхвърлена в частта относно установените задължения в размер на 7133, 33 лв. (м. 03.2016 г. в размер на 2966,67 лв.; м. 05.2017г. – 2333,33 лв.; м. 06.2017г. в размер на 1833,33 лв.) и съответните лихви за забава в размер на 1827,50 лв., т.е. общият материален интерес е 44 274,82 лв.

Безспорно е налице частично уважаване на жалбата. Оспорващото дружество е претендирало разноски в общ размер на 2990 лв., за които представя списък по чл. 80 ГПК /л. 458/, както и доказателства за заплащането им. Ответникът не е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В тази връзка по отношение размера на присъдените разноски, съгласно разпоредбата на чл. 161, ал.1 ДОПК, в мотивите на съдебния акт изрично е посочено, че в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдена сумата от 2384,85 лв., съобразно уважената част от жалбата, която е в размер общо на 35313,99 лв. В случая дължимите разноски правилно са определени при съобразяване на претендираните от дружеството разноски, уважената част от жалбата и общия материален интерес по спора.

Предвид изложеното, съдът счита, че не са налице основания за изменение на решението в частта за разноските.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК във вр. чл. 144 АПК,

Административен съд София - град, Трето отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ София при Централно управление на Националната агенция за приходите за изменение на решение № 1621 от 12.03.2024 г. по адм. дело № 4876/2022 г. на Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: